

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Co/345/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614200295
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8614200295.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a Mgr. Miloša Koleka, v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s. r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného AK TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanej M. A., nar.XX.X.XXXX, bytom C. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom AK Svidník, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 238,72 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Svidník, č.k. 6C 16/2014-48 zo dňa 26.8.2014, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobca n e m á p r á v o na náhradu trov odvolacieho konania a žalovanej sa ich náhrada n e p r i z n á v a.

Vedľajšiemu účastníkovi sa p r i z n á v a náhrada trov odvolacieho konania v sume 35,96 Eur a žalobca je povinný ju uhradiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku do rúk alebo na účet advokáta JUDr. Igora Šafranka.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvého stupňa“) napadnutým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanej trovy konania nepriznal. Žalobcu zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 106,63 Eura na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Igora Šafranka, č. ú. A XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, BIC: A., VS XXXXXXXXX do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že právny predchodca žalobcu uzatvoril so žalovanou dňa 13.10.2005 zmluvu o splátkovom úvere č. 0620895888, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov, na základe ktorej predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1 102,04 Eur. Žalovaná sa zaviazala uhrádzať poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach po 29,84 Eur k 20. dňu v mesiaci. Splatnosť prvej splátky bola dohodnutá dňa 20.11.2005. Zo zmluvy o úvere mal súd za preukázané, že konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.9.2010. Žalovaná si zmluvnú povinnosť neplnila, čím sa dostala do omeškania s úhradou dlžnej sumy. Z doporučeného listu zo dňa 18.12.2012 bolo preukázané, že predchodca žalobcu zaslal žalovanej oznámenie o postúpení pohľadávky. Z prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok je zrejmé, že žalovaná bola k 20.9.2010 v omeškaní s platením peňažného záväzku v počte 1 209 dní.

Vedľajší účastník na strane žalovanej vzniesol námietku uplynutia premlčacej doby, ktorá uplynula pred podaním žaloby na súde, nakoľko konečná splatnosť uplatnenej pohľadávky nastala 20.9.2010 a žalobca žalobu podal dňa 24.1.2014, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Námietku premlčania súd považoval za odôvodnenú.

Právne postavenie vedľajšieho účastníka, vystupujúceho v konaní na ochranu kolektívnych spotrebiteľských záujmov vyplýva z Článku 1 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2009/22/ES z 23. apríla 2009 o súdnych príkazoch na ochranu spotrebiteľských záujmov. Podľa Článku 3 na účely tejto smernice sa „oprávneným subjektom“ rozumie každý orgán alebo organizácia riadne zriadená podľa práva niektorého členského štátu, ktorá má legitímny záujem zabezpečiť plnenie ustanovení uvedených v článku 1. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p.. Má teda aj právo nechať sa v konaní zastúpiť advokátom a v konaní uplatniť všetky právne skutočnosti, vyplývajúce z hmotného práva, teda aj vzniesť námietku premlčania a podať odpor.

Na základe uvedeného súd žalobu zamietol. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania pohľadávky zo strany vedľajšieho účastníka na strane žalovanej súd nepoukazoval na neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle zákonných ustanovení.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalovaná si žiadne trovy konania neuplatnila, preto jej súd trovy konania nepriznal. Vedľajšiemu účastníkovi boli priznané trovy konania v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Bola mu priznaná odmena za 3 úkony právnej pomoci po 21,58 Eur, pričom tarifná hodnota veci je 238,72 Eur a to: prevzatie a príprava zastúpenia (§ 13a ods. 1 písm. a/ AT), vyjadrenie zo dňa 5.6.2014 (§ 13a ods. 1 písm. c/ AT), zastupovanie pri pojednávaní dňa 26.8.2014 (§ 13a ods. 1 písm. d/ AT), 3 x 8,04 Eur režijný paušál, odmena advokáta spolu (bez DPH) 88,86 Eur a 20 % DPH v sume 17,77 Eur. Celkom boli priznané trovy konania v sume 106,63 Eur.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Má za to, že zmluva o úvere bude vždy absolútnym obchodnoprávnym záväzkom, a to aj v prípade, že jedna zo strán je spotrebiteľ. Namietal, že vzhľadom na to, že Obchodný zákonník obsahuje komplexnú právnu úpravu premlčania, otázka premlčania sa má posudzovať výhradne podľa relevantných ustanovení Obchodného zákonníka. Rovnako nesúhlasí s rozhodnutím o trovách konania z dôvodu ich neúčelnosti. Navrhol napadnuté rozhodnutie zmeniť a vyhovieť žalobe v celom rozsahu a priznať trovy konania, vrátane trov odvolacieho konania.

Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Nesúhlasil s názorom žalobcu, že jeho trovy konania sú neúčelné. Navrhol napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., vec prejednal v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len OZ), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Odvolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok prvostupňového súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny

(náležitý) právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Podľa právneho názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, ktorý aj správne interpretoval, pričom zo skutkových záverov vyvodil správne právne závery. Odvolací súd v podrobnostiach poukazuje na vecne správne právne závery súdu prvého stupňa a len na ich doplnenie uvádza nasledovné:

Odvolateľ obhajuje dôvodnosť aplikácie obchodnoprávnej úpravy s poukazom na zmluvu o úvere ako absolútny obchodnoprávny vzťah.

Odvolací súd rovnako ako súd prvého stupňa nijako nepopiera, že by zmluva o úvere nebola absolútnym obchodom a ani dôvodnosť aplikácie ustanovení Obchodného zákonníka. Odvolací súd len pripomína, že prednosť majú osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ.

O tom, že ide o spotrebiteľskú zmluvu by nemali byť žiadne pochybnosti. Zmluva o splátkovom úvere bola uzavretá dňa 13.10.2005 (čl. 3-4). Ustanovenie § 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa upravovalo, že spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Naopak žalovaná nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobcovi je preto dôvodné priznať postavenie dodávateľa a žalovanej postavenie spotrebiteľa.

Odvolací súd nevidí dôvod na vylúčenie aplikácie priaznivejšieho ustanovenie o premlčacej dobe trojročnej podľa Občianskeho zákonníka oproti premlčacej dobe štvorročnej typickej podľa Obchodného zákonníka, a to s poukazom na ustanovenie § 54 ods. 1 OZ.

Občiansky zákonník ako kódex občianskeho súkromného práva obsahuje úpravu premlčania a je pre nepodnikateľov výhodnejšia (porov. tiež uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25.1.2011 sp. zn. 5MCdo 20/2009).

Z obsahu spisu je zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.9.2010, kedy vznikla žalovanej povinnosť splatiť celú pohľadávku podľa zmluvy o splátkovom úvere č. 0620895888. Trojročná premlčacia doba (§ 101 OZ) uplynula dňa 20.9.2013. Žaloba bola podaná dňa 24.1.2014., t.j. po uplynutí premlčacej doby. Správne teda postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ prihliadol na námietku premlčania vznesenú vedľajším účastníkom na strane žalovanej a žalobu zamietol.

Pokiaľ sa týka námietok žalobcu vo vzťahu k trovám vedľajšieho účastníka, ktoré boli priznané súdom prvého stupňa, odvolací súd ani túto odvoláciu námietku nepovažoval za dôvodnú. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ust. § 93 ods. 2 O. s. p., podľa ktorého ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa 93 ods. 4 O. s. p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, koná však iba sám za seba, ak jeho úkony podporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Vo veci sa nedá stotožniť s argumentáciou žalobcu o neúčelnosti trov právneho zastúpenia, resp. nadbytočnosti. Vedľajší účastník má totiž v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejme z ust. § 93 ods. 4 O. s. p..

Z ust. 93 ods. 4 O. s. p. možno vyvodiť, že vedľajší účastník má jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo, ktoré sa v rámci civilného súdneho konania, realizuje možnosťou zabezpečenia si kvalifikovaného právneho zastúpenia splnomocneným právnym zástupcom advokátom. Samozrejme aj právo na náhradu trov konania. Podľa ust. § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia.

Občiansky súdny poriadok v § 24 a nasl. umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť aj advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach preto nevyklučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájil svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať zastúpiť zástupcom, aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné a účelné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Z týchto dôvodov odvolací súd námietku žalobcu vo vzťahu k priznaniu trov vedľajšiemu účastníkovi, považoval za nedôvodnú a rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v tejto časti za vecne správne.

So zreteľom na vyššie uvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok v zmysle ust. § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 O. s. p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že priznal úspešnému vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania za vyjadrenie k odvolaniu vo výške 21,58 Eur (§ 13a ods. 1 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z.), režijný paušál 8,39 Eur a 20 % DPH vo výške 5,99 Eur, celkom vo výške 35,96 Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.